

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘ. 8

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1900

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20

Διευθυντής και εκδόσης
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Μαυρομικαλῆ 16.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΟΡΑΤΩΝ ΟΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ

Κατὰ τὸν Ἡράκλειτον, ὁ Θεὸς εἶναι ὁ πνευματικὸς δεσμὸς τοῦ παντός.

Κατὰ τὸν Ἀναξαγόραν, ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὑπατος φύλαξ τοῦ κόσμου. Εἶναι τὸ κινεῖν τὸ σύμπαν Πνεῦμα, πῶποτε μεταβαλλόμενον καὶ οὐδέποτε συγχεόμενον μετ' οὐδενὸς πράγματος.

Ὁ Πλούταρχος λέγει, ὅτι μοναδική τις πρόνοια κυβερνᾷ τὸ σύμπαν καὶ ὅτι δευτερεύοντα πνεύματα συμμετέχουσιν εἰς τὴν διοίκησιν.

Ὁ ὀλικὸς κόσμος, κατὰ τινες ἀρχαίους φιλοσόφους, δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ εἰκὼν, ἢ ἀνταύγεια ἢ ἡ σκιά τοῦ ἀοράτου τῶν αἰτιῶν κόσμου.

Κατὰ τὸν Σωκράτην, πᾶν ὅ,τι καλεῖτερον ἐν τῷ σύμπαντι ὑπάρχει, ἀόρατόν ἐστι καὶ μόνον διὰ τῶν αἰτιῶν ἐμφαίνεται.

Κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλήν, πνευματικαὶ δυνάμεις κινεῖσιν τὸν ὄρατον κόσμον.

Κατὰ δὲ τὸν Θαλήν, τὸ σύμπαν πληροῦται θεῶν (πλήρη θεῶν) αἱ δὲ ψυχαὶ εἰσιν αἱ κινήτηριαι δυνάμεις τοῦ συμπαντος.

Κατὰ τὸν Ἡράκλειτον, ὁ ὄρατος κόσμος γέμει δαιμόνων καὶ πνευμάτων.

Ὁ Πλάτων λέγει, ὅτι τὰ ἀόρατα καὶ ὑπερφυσικά ταῦτα ὄντα, προϋπῆρχον τῆς δημιουργίας τοῦ ὑλικοῦ κόσμου· εἰσὶ δὲ ταῦτα τόσον ὑλικά, ὅσον καὶ τὰ ὄρατα ὄντα, ἐπιλέγει ὁ Ἀριστοτέλης. Ὁ δὲ Πλούταρχος φρονεῖ, ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ τῷ Ἄδει ὑπάρξεις, ἔχουσιν κοινὴν τινα συνάφειαν, δι' ἧς οἱ ἀρ-

χαῖοι ὠνόμασαν. τὰς ἐνταῦθα μὲν οἰκούσας ἱεράς, τὰς ἐκείσε δὲ ἀγίας.

Ἡ λέξις δαίμων, ἐδίδετο ἀρχῆθεν εἰς πᾶν θεῖον ὄν, ἀλλ' ὑπὸ περιορισμένην μᾶλλον ἐννοίαν, καὶ προσηρμόζετο εἰς δευτερευούσας θεότητας πνευμάτων καὶ ἱερέων. Δι' ὅπερ ὁ Ἀριστοτέλης λέγει, ὅτι ἡ φύσις δὲν εἶναι θεία, ἀλλὰ δαιμονιακὴ (ἢ γὰρ φύσις δαιμονία ἀλλ' οὐ θεία).

Ἡ λέξις δαίμων, δαίμων ἢ δαίμων παράγεται ἐκ τοῦ δαίω (μάνθανω, γνωρίζω) ἢ τοῦ δάω, διανέμω. Καὶ ὄντως οἱ δαίμονες ἔρπουσι τῆδε κακείσε ἀνωθι τοῦ ἐδάφους, ἐφ' οὗ διανέμουσι τὰ ὑλικά αὐτῶν καὶ πνευματικά δῶρα, διότι κατὰ τὸν Ἡσίοδον, τὰ καλὰ πνεύματα ἀγρυνοῦσιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Αἱ ἐνάρετοι δὲ αὐταὶ ψυχαὶ εἰσιν οἱ φύλακες τῶν θνητῶν. Ὁ δὲ Πυθαγόρας λέγει, ὅτι τὰ πνεύματα προαγγέλλουσι τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἀγνωστα καὶ προλέγουσι τὸ μέλλον· οἱ δὲ δαίμονες ὀδηγοῦσι τὸν ἄνθρωπον ἐνιδιότητι φυλάκων εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς πράξεις, ὡς ὁ δαίμων τοῦ Σωκράτους, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ οἰκιακὸς αὐτοῦ ὀδηγός, καὶ ἀπέτρεπεν αὐτὸν συχνάκις ἐκ τῶν ἀπειλοσάντων αὐτὸν κινδύνων. Ἀναφέρονται ταῦτα χάριν τῆς αὐθεντίας.

Ὁ πολὺς Πλάτων, ἐθεώρει τοὺς δαίμονας ὡς διερμυνεῖς καὶ διάμεσα πρόσωπα μεταξὺ θεῶν καὶ ἀνθρώπων. Τὰ ἀόρατα πνεύματα διαδιάζουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς εὐχὰς καὶ προσευχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταφέρουσιν εἰς αὐτοῖς τοὺς χρησμοὺς καὶ τὰ εὐεργετήματα τῶν ἀνωτέρων δυνάμεων.

Ὡστε κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ φιλοσόφους Ἕλληνας, ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου, Ἡσίοδου, Θαλοῦ καὶ Πυθαγόρου μέχρι τῆς Ἀλεξανδριανῆς σχολῆς, οἱ δαίμονες οὐδόλως

- Καί απαιτούνται πολλά χρήματα ;
- 200 έως 300 χιλιάδες, άπάνω κάτω.
- Τόσον πολλά ;
- Διάβολε ! άφου θά γείνη τέτοιος μέγας φακός.

Η κ. Κουρτιέ εξέβαλε βαθύν αναστεναγμόν, ότε προσήλθεν ευειδής τις νέα, όλως θελκτική, ζωηρά και εύθυμος μεθ' όλης αύτης της τρυφεράς νεότητος. Η καρδιά μου άμέσως ήσθάνθη άκατανόητόν τι αίσθημα όπερ ώς έκ θαύματος έρχόμενον έκ των άνωθεν ένείχε όλην αύτου την ποιητικήν έξαρσιν, ήν κατά πρώτον την ήμέραν εκείνην ήσθάνθη.

— Είναι ή άνεψιά μου, είπε τότε άφελώς ή κ. Κουρτιέ, την όποίαν μετά τόν θάνατον του υίου μου έλαβον μετ' έμου διά συντροφιάν.

Άμέσως ήννόησα ότι ή ευγενής αύτη κυρία εις αντικατάστασιν του προσφιλοϋς υίου της προσέλαβε την νεάν κόρην, ήτις έφαινετο πλουσία έν νεότητι και χάριτι, με όφθαλμούς γλυκυτάτους, και ψυσιγνώμιαν εις άκρον συμπαθητικήν. Ένώ δέ έγώ εύρισκόμην έτι έν έκστάσει, ένώπιον της κατά πρώτον έκτυλισσομένης αίσθηματικής ποιούτης σκηνής, με διακόπτει αλφινιδίως ή κ. Κουρτιέ και μοι λέγει :

— Έκαμα την άπόφασιν. Έχω διακοσίας χιλιάδας φράγκων τας όποίας είχε προωρίσει ως προΐκα διά την κόρην ταύτην, άλλ' ήδη μετενόησα. Θα τά λάβετε σεις διά την κατασκευήν του άστρονομικού φακού εάν θέλετε και την νεαν δύναμιν ναποκαταστήσω έγώ και άνευ χρημάτων.

Έγώ μόν ευχαριστηθείς άφ' ενός έκ της προτάσεως ταύτης, άφ' έτέρου δέ πειραχθείς διά την άδικίαν της κόρης, τή άπήνησα άμέσως.

— Δέχομαι άμέσως κυρία την πρότασιν σας, άλλ' επί τή συμφωνία ότι θα μοι παραχωρήσητε και την χείρα της άνεψιάς σας.

— Ευχαρίστως εάν δέχεται, μοι άπήνησεν ή κ. Κουρτιέ μετά μειδιάματος.

Η ώραία Μάρθα έδέχθη και μετ' όλίγον δέν ειχον μόνον να θαυμάζω τους άστέρας του ουρανού, άλλά και τόν νέον τούτον επί της γής άστέρα.

Τά χρήματα ως και ή νέα περιήλθον εις την κατοχήν μου και μετά έν έτος χαροποιού βίου, καθ' έν δήληθον τας εύτυχαστέρας ήμέρας της ζωής μου, ή κ. Κουρτιέ εισελθοϋσα εις την οικίαν μου μοι λέγει μετ' έπιτακτικού ύφους.

— Καί ό άστρονομικός φακός, κύριε, τί γίνεται ; πότε θα τελεωθή ;

Έγώ δέ τή άπήνησα άμέσως και άνενδοιάστως καλέσας παρ' έμοι και την άξιολάτρευτον Μάρθαν.

— Μάλιστα, κυρία, ιδού, έχω κάτι καλλίτερον να σας επιδείξω του άστρονομικού φακού. Ένομίσασμεν έγώ και ή Μάρθα, ότι θα εξεπληρούμεν πληρέστερον την επιθυμίαν σας, εάν σας

έπαρουσιάζαμεν τι καλλίτερον της συνενόησεω υμών μετά του προσφιλοϋς σας υίου.

— Τι ; Τι ; άνέκραξε μετά χαράς ή κ. Κουρτιέ, μειδιώσα.

— Σας έφέραμεν άγαπητή μας θεία, αύτόν τόν υión σας έκ του ουρανού, τό ίδιον τέκνον σας, δέν εινε άληθές ;

— Που είναι, ανακράζει ; έξαλος ή κ. Κουρτιέ.

Τότε ή Μάρθα πλήρης χαράς έτρεξε εις τό παρακείμενον δωμάτιον και έφερε εις την άγκάλην της τό μικρόν νεογέννητόν μας τέκνον, ευτραφέστανον, όλως χαράς και ζωής, όπερ μόλις είδεν ή κ. Κουρτιέ μετά συγκινήσεως είπε :

— Είναι άληθές. Θεέ μου ! πώς όμοιάζει ! και άληθώς, είναι αύτη ή ενσάρκωσις του μικρού Καρόλου, ή αύτη όμοιότης, καθ' όλα. Μετεμψύχωσις.

Τά γήινα ως φαίνεται μεγάλην όμοιότητα έχουν προς τά ουράνια, ή μάλλον ό ουρανός μεγάλην έξασκεί επιρροήν επί της γής, διότι όσάκις θέλει ό, τι άφαιρεί έντεϋθεν τό αναπληροϋ άφ' έαυτού και χωρίς να τό προσδοκώμεν εκείθεν.

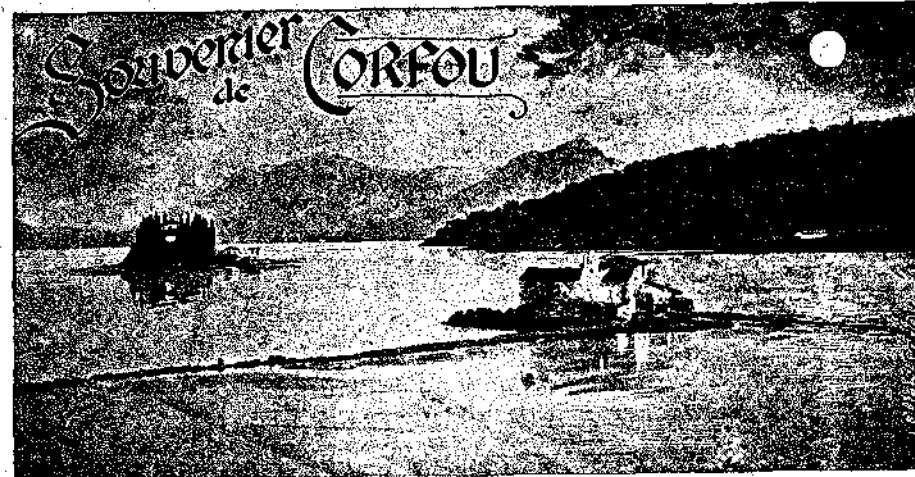
Η κ. Κουρτιέ τσοϋτον ηύχαριστήθη και τσοϋτον ή καρδιά της έπληρώθη χαράς, ώστε έπεθύμησε να περάνη τόν βίον της πρό του τέλους του νέου Καρόλου και όντως μετά τινα έτη όλως ευχαριστημένη εξέπνευσεν εις τας άγκάλας αυτού.

Θεία δίχη !

Ρουός.

ΠΕΡΑΤΑΡΙΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

Η εικών ελήφθη έκ της μαγικής θέσεως, της όνομαζομένης τό «κανόνι». Όνομάζεται δέ ή θέσις αύτη ούτω, διότι όταν οι Γάλλοι κατείχον την Κέρκυραν, ήπειλοϋντο δέ κατά τό έτος 1797, έκ της έπισυμβάσης τότε Ρωσοτουρκικής εισβολής, ώχύρωσαν διάφορα μέρη της πόλεως και έτοποθέτησαν και επί της θέσεως ταύτης έν τηλεβόλον, όπως έμποδίσωσι την πρόσ τό μέρος εκείνο εισβολήν και άπαθίβασιν των έχθρών. Είς την θέσιν «κανόνι», μεταβαίνη τις έντός ήμισείας ώρας από της πόλεως δι' ώραίας άμαξητης όδοϋ, διαρχιζούσης έκατέρωθεν θελκτικώτατα και ποικίλα της έξοχής μέρη. Φθάνων τις εις την θέσιν «κανόνι», ήτις κείται επί ύψηλοϋ μέρους, άνωθεν της θαλάσσης, έχει ένώπιόν του την λαμπράν θέαν, ήν παριστά ή όπισθεν εικών. Έκ του μέρους τούτου κατέρχεται τις διά στενωποϋ άκανονίστου και άκατεργάστου εις την παραλίαν και διά του έν τή εικόνι φαινο-

μένου επίσης άκατεργάστου βραχιόνος, άποτελουμένου έκ σωρίας λίθων και διασχίζοντος την θάλασσαν μεταβαίνη εις μικρότατόν τι, ως έμφαίνεται έν τή εικόνι, νησιδίον έφ' ου κείται ή Έκκλησία της Ύπεραγίας Θεοτόκου, Βλαχέρνας, και μικρός τις οικίσκος. Ο Βασιλεύς του σκοπέλου τούτου είναι μία μόνη μοναχή, ή και την Έκκλησίαν περιποιουμένη, και ήτις διατηρεί εκεί όλόκληρον τάγμα στρατού αποτελούμενον από πληθώραν χηνών αίτινες, κατ' άντίθεσιν του κυρίου των, δέν είναι ποσώς περιποιητικά προς τους έπισκεπτομένους τό μέρος τούτο, διότι λυσοωδώς έπιπίπτουσι κατά τούτων.

Διά τινος εκεί ύπαρχούσης μικράς λέμβου μεταβαίνει ό βουλόμενος προς τό δεύτερον έν τή εικόνι φαινόμενον νησιδίον, άποκαλούμενον «Ποντικονήσι» γραφικώτατον διά την θέσιν του και διά τόν σχηματισμόν αυτού και των έν αυτώ διαφόρων μικρών κτιρίων και δένδρων.

Έκει ύπάρχει ή Έκκλησία του Σωτήρος. Κάτοικος και φύλαξ του νησιδίου τούτου είναι εις μοναχός, όστις διά του έλέους και της συνδρομής των εκεί μεταβαινόντων διά προσκύνησιν ή διασκέδασιν, διατηρεί και περιποιείται τό τε νησιδίον και την Έκκλησίαν. Οι μόνοι σύντροφοι του μοναχοϋ τούτου εισιν τό πλήθος των εκεί ύπαρχόντων ποντικών, έξ ου και τό όνομα του νησιδίου τούτου. Τό νησιδίον τούτο ένέχει και ιστορικήν τινα βαρύτητα διά τόν λόγον ότι κατά τό έτος 1861 ή αυτοκράτειρα της Αυστρίας Έλισάβετ, κατοικήσασα εις την Βασιλικήν Έπαυλιν, όνομαζομένην Mon Repos, συχνότατα μετέβαινεν επί του νησιδίου τούτου και διέμενεν επ' αυτού πολλάς ώρας, εις ήν διαμονήν άποδίδει και την άνάκτησιν της υγείας της.

Ύπάρχει δέ επί του νησιδίου τούτου επί μεγάλης-πλακός ή έξής έπιγραφή :

«Elisabetta d' Austria

«qui si posanto

«Per lei spiraro le aure più miti

«E lo scoglio che per lei

«dava fiori»

«Ama serbarne memoria.»

Ο ως ειρήται βραχιών και τό πρώτον νησιδίον διαχωρίζουσι, μέχρι τινός, τό μεταξύ της νήσου Κερκύρας και της Ήπειρωτικής άκτής της Τουρκίας, Ίόνιον Πέλαγος, από της λίμνης έν η ύπάρχει τό ίχθυοτροφείον του Χαλικιοπούλου, ήτις λίμνη έκαλείτο και νεκροθάλασσα· επί δέ άρχαίων Έλλήνων ήτο ό λιμήν της πόλεως Κερκύρας ό και καλούμενος λαϊκός.

Η Ίόνιος δέ θάλασσα συγκοινωνεί μετά της ως ειρήται λίμνης, έχουσα έν τω μέσω τό «ποντικονήσι».

Ο προς την λίμνην φαινόμενος έν τή εικόνι, κατάφυτος λοφίσκος, όνομάζεται «Άγιος Νικόλαος» ως έκ της όμωνύμου επί τούτου ύπαρχούσης Έκκλησίας.

Τό υπεράνω του λοφίσκου τούτου, φαινόμενον όρος όνομάζεται, της Άγίας Κυριακής, ως έκ της εις την κορυφήν αυτού ύπαρχούσης όμωνύμου Έκκλησίας.

Μεταξύ του όρους τούτου και του μνησθέντος λοφίσκου ύπάρχει θέσις τις όνομαζομένη Βίγλα, της περιφερείας του χωρίου Γαστουρίου, έν η κείται ή λαμπρά έπαυλις της αυτοκρατείας της Αυστρίας Άχιλλειονας ήν θέσιν ύπήρχε τό κτήμα και ή οικία του Έλληνος φιλοσόφου και διπλωμάτου μακαρίτου Βράιλα.

Είς την παραλίαν του αυτού όρους της Άγ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ

Η ΨΙΛΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Πολλά, παρά πολλῶν ἐγράφησαν περὶ μικρογράφων, ἅτινα παραλείπομεν ὧδε, περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὰ κυριώτερα. Ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀναφέρει ὁ Πλίνιος, ὅτι ὁ Κικέρων εἶδεν ὀλόκληρον τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὀμήρου γεγραμμένην ἐπὶ κελύφους λεπτοκαρίου, πρᾶγμα ὅπερ θὰ ἐθεωρεῖτο ἀμφίβολον, ἂν ὁ ἀναγράφων τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο ἀξιόπιστος. Ἐπίσης καὶ ὁ Αἰλιανὸς ἀναφέρει, ὅτι τεχνήτης τις ἔγραψε διὰ χρυσῶν χαρακτῆρων δίστιχον ἐπὶ κόκκου σίτου.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους λέγεται ὅτι εἰς τὴν Ὀξφόρδην ὑπάρχει εἰκὼν τῆς κεφαλῆς Καρόλου τοῦ Α' τῆς ὁποίας τὰ σημεῖα φαίνονται ὡς κεντήματα βελόνης. Ὅλαι δὲ αἱ γραμμαὶ τοῦ προσώπου καὶ τοῦ λαιμοῦ ἀπαρτίζονται ἀπὸ στίχους ἀοράτους τῷ γυμνῷ ὀφθαλμῷ καὶ περιλαμβάνοντας ὀλόκληρον τὸ βιβλίον τῶν ψαλμῶν, τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν. Εἰς δὲ τὸ μουσεῖον τοῦ Λονδίνου ὑπάρχει εἰκὼν τῆς βασιλίσσης Ἄννης μεγέθους παλάμης παιδός, τῆς ὁποίας αἱ γραμμαὶ περιέχουσι στίχους δυναμένους ν' ἀποτελέσωσι τόμον ὀλόκληρον μεγάλου σχήματος. Ὁ δόκτωρ Οὐὲτ λέγει ὅτι ἄλλοτε ἀμφέβαλλε περὶ τοῦ δυνατοῦ νὰ περιληφθῇ ὀλόκληρος ἡ Ἰλιάς εἰς ἓν λεπτοκάρνον, ἀλλὰ κατόπιν μελετήσας τὸ πρᾶγμα παρεδέχθη αὐτό.

Τὰ μικρότερα τυπογραφικὰ στοιχεῖα μέχρι τοῦ 1827 ἦσαν τῶν 7 στιγμῶν, ἀλλ' εἶτα ὁ Ἑρρίκος Didot εἰς ἡλικίαν 66 ἐτῶν κατεσκεύασε τὰ μικροσκοπικά του, δι' ὧν ἐτυπώθη τὸ «Maximes de la Rochefoucauld» εἰς σχῆμα 64 ἦτοι διὰ στοιχείων τῶν 2 | 2 στιγμῶν. Ἦδη ὅμως εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν τυπογραφικῶν χαρακτῆρων ὑπάρχουσι μικρότεροι καὶ μέχρι τῶν 2 στιγμῶν, ἅτινα ὅμως μόνον διὰ μεγεθυντικοῦ φακοῦ δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ, διότι ἄλλως ἡ χρῆσις αὐτῶν κουράζει τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἑρμοῦπολις Σεπτεμβρίου 1900.

Α. Κ. Χ.

ΑΠΟΝΙΑ

Γιατί δακρύζω ἀδιάκοπα
ὅσν εἶμαι μοναχὴ μου
καὶ λυπηρὸ χαμόγελο
σκιάζει τὴ μορφή μου;

Γιατί ἡ χάρά μ' ἐχάθηκε,
τὸ γέλιο μού ἐσθύσθη
κι' εἰς λυπηροὺς συλλογισμοὺς
ὁ νοῦς μου ἐδυσθίση;

Θυμοῦμαι ὅτι κάποτε,
σὲ περασμένα χρόνια,
μ' ὠρκίζετο μία ψυχὴ
νὰ μ' ἀγαπᾷ αἰώνια.

Τώρα θρηνῶ τὴν ἀπονία
κι' ὀρκίζομαι στὴ φύσι
πῶς ἄλλον πλέον τοῦ λοιποῦ
δὲν θέλω ἀγαπήσῃ

Γιατί αὐτὸν ἀγάπησα
καὶ μόνον μοιρολόγια
μοῦ ἔμειναν νὰ τραγουδῶ
αὐτὰ τὰ ἄλγα λόγια.

«Γιὰ μένα κλαίει τὸ βουνό
γιὰ μὲ θρηνεῖ τὸ κύμα
γιὰ μένα πλέον ἡ ζωὴ
εἶναι σκοτάδι... μνημᾶ»

Πέραμα Ἀμπελακίων 1900

Φ. Σ

ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΑ

Ὅλγα ἔζη τῆς καρδιάς εἰς τὴν παρηγωνισμένην
ψυχὴν τοῦ ἀγαπημένου μου φίλου.

Παναγιώτου Ν. Λυμπερόπουλου.
(παίτη)

Ὁ ποιητής... ἀπέθανεν! καὶ τώρα θὰ οἰγήσῃ
Ἡ λύρα του διὰ παντός! δὲν θὰ ὑμνήσῃ πλέον
τὸ κάλλος, τὴν νεότητά... Ἔρωσ! δὲν θὰ φιλήσῃ
τὸν μάγον νοῦν τοῦ ποιητοῦ, ὡς τὸν ἐφίλει νέον.

Ὁ Ἔρωσ!—τῆς νεότητος ὁ φωταυγὴς πλανήτης—
Σοῦ εἶχε σβύση πρὸ πολλοῦ τὴν ἀνημμένην δάδα,
Καὶ ἐπλανᾶσο ἀτυχῆς... τοῦ κόσμου παροδίτης
Εἰς τῆς ματαίας μας ζωῆς τὴν ἀπλανῆ κοιλάδα.

Κανὲν δὲν ἐπεθύμησες τοῦ κόσμου μεγαλείον.
Ποτέ... δὲν σὲ ἐθάμβωσαν τὰ πλοῦτη καὶ ἡ δόξα.
Διήρχεσο ἱπποτικὰς φιλοσοφῶν τὸν βίον
Περιεφρόνεις τῶν κακῶν παθῶν τὰ μαῦρα τόξα.

Εἰς μόνον ἐλαμπεν ἀστήρ! διὰ τὴν ὑπαρξίν σου
Νὰ ψάλλῃς... ναὶ καὶ ἐψάλλες μὲ πόνον τῆς καρδιάς
Κι' ἀνέβλυσον τὰ δάκρυα δονοῦντα τὴν ψυχὴν σου
Καὶ τ' ἀφηνες τῶν δυστυχῶν... ἰδανικὰς θείας.

Ἄκτὰς καὶ ὄρη, ἤθελε νὰ βλέπῃ ἡ ψυχὴ σου.
Ὡς βάρδος τοῦ Μεσαίωνος ψάλλων, ὁδοιπορῶν
Μετεροιοῦντο ὡς ψυχαί— Ἡ Μοῦσα... κ' ἡ ζωὴ σου—
Εἰς ἐποχὰς ῥωμαντισμοῦ πλήν, Σὺ βραδυπορῶν.

Ἐρρυθμίζες τοῦ βίου σου τὸ ἀστατον σημεῖον
Καὶ ἔπεσε ῥωμαντισμοῦ!.. ἔμμετρον μεγαλείον.

Ἐκλείεν ἡ καρδιά σου αἰσθήματα παρθένα,
Γλυκεῖται σκέψεις ἡκμαῖαν εἰς τὸν ἐγκέφαλό σου.
Πλήν, φεῦ! ἀπογοητευθεῖς... βλέπωνι τὰ πάντα ξένα
Παρέδωκες τὴν Λύραν σου μὲ πόνον μυστικόν σου

Ἡ Κυρία. Ἀληθῶς, μοῦ δίδεις τὴν ἰδί-
κὴν σου;

Ὁ Κύριος. Εὐχαρίστως (ἐξάγει δύο ὑποκά-
μισσα καὶ τέσσαρα φοκόλα, τὰ ὅποια περιτυλίσσει
ἐντὸς χάρτου καὶ σχηματίζει μικρὸν δέμα, ὅπερ
κρατεῖ εἰς τὴν μίαν αὐτοῦ χεῖρα, τὸν δὲ Ἐκτορα
εἰς τὴν ἄλλην καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν σύ-
ζυγόν του, τῆ λέγει):

— Κράτει λογαριασμὸν τῶν πραγμάτων σου
καὶ ἐγὼ τῶν ἰδικῶν μου καὶ ἄγωμεν.

Ἡ Κυρία. Καὶ ἐν τούτοις τὰ ἀπαραίτητως
ἀναγκαῖα μόνον λαμβάνω μετ' ἐμοῦ.

Ὁ Κύριος. ὦ! . . . ; ; ;

Φοῖκ

Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

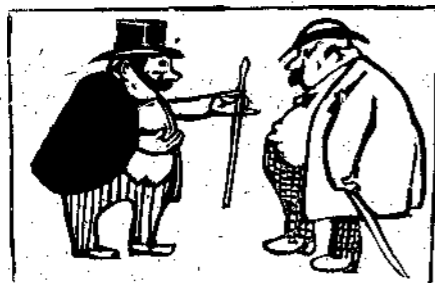
ΣΚΗΝΗ Α'

Ὁ Τραπεζίτης. ὦ, φίλε κ. βουλευτά, τί σύμ-
πτωσις νὰ σὰς συναντήσω! Ἔχω ὥραϊον φα-
γητὸν καὶ σὰς προσκαλῶ νὰ ἔλθετε νὰ συμ-
φάγωμεν καὶ σήμερον μαζί.

Ὁ βουλευτής. Ἀλλά, φίλε μου καθ' ἐκάστην;
εἶναι φορτικὸν τοῦτο.

Ὁ τραπεζίτης. Τί λόγος! Δὲν εἶναι καὶ σήμε-
ρον ἡμέρα;

Ὁ βουλευτής. Καλά, ἀφοῦ τὸ θέλεις.

ΣΚΗΝΗ Β'

Ὁ τραπεζίτης. ὦ, καλὴ ἡμέρα, κύριε τμη-
ματάρχα. Σὰς ἔχω σήμερον λαμπρὸν γεῦμα.
Θὰ ἔλθετε νὰ φάγωμεν μαζί;

Ὁ τμηματάρχος. Ἀλλά, φίλε μου, δὲν δύνα-
μαι, ἐπρογευματίσα ἤδη τόσον πολὺ!

Ὁ τραπεζίτης. Δὲν βλέπεις. Τὸ καλὸν φαγη-
τὸν εὐρίσκει πάντοτε θέσιν ἐκεῖ μέσα.

Ὁ τμηματάρχος. Ἔχεις δίκαιον. Ἄς εἶναι.

ΣΚΗΝΗ Γ'

Ὁ τραπεζίτης. ὦ, φίλτατε! σ' ἐζήτησαν! τί
εὐτυχία! τί σύμπτωσις!

Ὁ δικαστής. Τί τρέχει; Κύριε Κ. . . .

Ὁ τραπεζίτης. Σὰς ἔχω σήμερον ἓνα περίφημο
ψάρι καὶ κατ' ὀρθότητα!

Ὁ δικαστής. Μὰ πάλιν γεῦμα ἔχομεν;

Ὁ τραπεζίτης. Αἶ, φίλε μου, ὁ τραπεζίτης
πρέπει πάντοτε νὰ περιποιῆται τὸν δικαστήν.

Ὁ δικαστής. Ἄς εἶναι, θὰ δεχθῶ, ἀφοῦ ἔχεις
τόσον καλὴν καρδίαν.

ΣΚΗΝΗ Δ'

Ὁ πρόην τραπεζίτης. Καλὴ ἡμέρα, ἀγαπη-
τοί μου φίλοι.

Οἱ ἄνωθοι. Τί κατάστασις εἶναι αὐτὴ κ. Κ. . .
τί ἐπαθεσ καὶ εἶσαι οὕτω;

Ὁ πρόην τραπεζίτης. Δὲν τὰ ἐμάθετε; Ἔ-
χασα τὰ πάντα, κατεστράφη, ἡ τύχη, αἱ δι-
και, αἱ ὑποθέσεις μὲ τὸ δημόσιον καὶ τὸ χρη-
ματιστήριον! μὲ ἐφάνισαν.

Οἱ ἄνωθοι. Ἄ, ναί, γνωρίζομεν, αὐτὰ εἶναι συν-
ήθη εἰς τὸν κόσμον. Θὰ περάσουν κύριε τρα-
πεζίτα, γυρίζει ὁ κόσμος.

Ὁ τραπεζίτης. Σεύρετε, τώρα δὲν δύναμαι νὰ
σὰς προσκαλέσω εἰς τὸ φαγητὸν, ἀλλ' ἀργό-
τερα

Οἱ ἄνωθοι. Δὲν πειράζει, δὲν πειράζει, κύριε
τραπεζίτα, ἔπειτα ἐφάγαμεν τόσα ἀπὸ σὰς!
Λυπούμεθα μόνον.

ΣΚΗΝΗ Ε'

Ὁ πρόην τραπεζίτης. Καλὴ ἡμέρα, Κύριε
βουλευτά, τμηματάρχα, δικαστά. . . .

Οἱ ἄνωθοι. Καλὴ ἡμέρα, Κύριε, ἔχομεν ἔργα-
σιαν, χαίρετε.

Ὁ πρόην τραπεζίτης. Ἔχω κάτι νὰ σὰς
ὀμιλήσω. . . .

Οἱ ἄνωθοι. Δὲν ἔχομεν καιρὸν, δὲν ἔχομεν και-
ρὸν, κύριε, ἄλλοτε.

Ὁ πρόην τραπεζίτης. Μὰ εἴμεθα παλαιοὶ
φίλοι, δὲν ἐνθυμεῖσθε τὰ γεῦματα;

Οἱ ἄνωθοι. Οὐφ, πᾶνε, πέρασαν αὐτά!

Ὁ πρόην τραπεζίτης. (Δεικνύων τοὺς σταυ-
ροὺς) Αὐτὰ ὅπου μοῦ ἐδώσατε, μοὶ ἔμειναν!

Οἱ ἄνωθοι. (Φεύγουν μὴ δίδοντες προσοχὴν).

Ὁ πρόην τραπεζίτης. Βρῆ, τοὺς κατεργα-
ρέους! βρῆ τοὺς ἀθλοῦς!

Φοῖκ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ἐν τινι συναναστροφῇ:

— Ἀλλά, θεία μου, τί νὰ εἶπω εἰς τὴν Κυρίαν,
ὅπου θὰ μὲ συστήσης;

— Νὰ τῆς ὀμιλήσῃς περὶ τῆς ὠραιότητός της.

— Καὶ ἂν δὲν εἶναι ὠραία;

— Αἶ, τότε τῆς ὀμιλεῖς περὶ τῆς ἀσχημίας τῶν
ἄλλων.

Εἰς τὸ δικαστήριον:

Ὁ πρόεδρος. Τὴν ἡλικίαν σας, κυρία.

Ἡ Κυρία. Βάλλετε, διὰ τὴν ἡλικίαν θέλετε.

Ὁ πρόεδρος. 45 ἔτη. Τὸ ἐπάγγελμά σας;

Ἡ Κυρία. Συγγνώμην, Κύριε πρόεδρε. ἐκά-
ματε λάθος κατὰ δέκα ἔτη.

Ὁ Πρόεδρος. Καλῶς, τότε γράφω 55 ἔτων.

Ἡ κατοικία σας;

Ἡ Κυρία. (Ἐξάλλος ἐκ θυμοῦ). Ἀλλά, κύ-
ριε, σὰς ὀρκίζομαι, εἶμι μόνον 35 ἔτων εἶμαι.

Ὁ πρόεδρος. Ἐπὶ τέλους, μᾶς εἶπε τὴν ἡλι-
κίαν τῆς!

Πατὴρ τις συνεβούλευε τὸν μικρὸν υἱὸν του νὰ
μὴ πλύνῃ συνεχῶς τοὺς ὀδόντας τοῦ, διότι, οὕτω
χάνουσι τὴν λειότητά καὶ τὸν σμάλτον.

— Ἄ! τότε, πατέρα, ἀπήντησεν ὁ μικρὸς εὐ-
φυῆς υἱός, οὕτε τοὺς πόδας μου νὰ μὴ πλύνω,
διότι παρετήρησα, ὅτι καὶ αὐτοὶ χάνουν τὸ λούτρο
ποῦ ἔχουν, ὅταν τοὺς πλύνουν.

Κυρία τις πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν της:

— Δὲν ἠξέυρω τί ἐπαθεσ ἀπὸ τινος χρόνου,
πάντοτε λάθη κάμνεις, τί ἔχεις λοιπὸν εἰς τὴν κε-
φαλὴν;

— Σεύρω κ' ἐγὼ κυρία, ἰδοῦ, παρατηρήσατε.

Εἰς τὸ καφενεῖον, ὁ Διευθυντὴς πρὸς τὸν ὑπη-
ρέτην:

— Τί γλώσσα εἶναι αὕτη; Ποῖος διατάσσει ἐδῶ;

Ἐοῦ ἢ ἐγώ;

— Ἐγώ, Κύριε, ἐγώ, δὲν τὸ ἠξέυρετε;

— Ὅχι, ἐεύρω ὅτι ἐγὼ μόνον διατάσσω.

— Ἐ, τότε κάθησαι τοῦ λόγου σου νὰ διατά-
σῃς ἐδῶ, ὅ, τι παραγγέλλουν οἱ πελάται καὶ ἐγὼ κάθη-
μαι εἰς τὴν θέσιν σου.

ΤΟΠΙΚΑ

Εἰς τὸ χρηματιστήριον, μεταξύ τοῦ κ. Κ. . .
καὶ τοῦ κ. Σ. . . .

— Γνωρίζεις καλὰ τὸν κύριον Περ. . . ;

— Μάλιστα, πολὺ καλὰ.

— Τί ιδέαν ἔχεις περὶ αὐτοῦ;

— Ὅτι ἐγενεὶς τιμιώτατος, ἀφ' ὅτου ἀπεσύρθη
ἀπὸ τὸ χρηματιστήριον.

Ὁ καθηγητὴς κ. Χρ. . . βαδίζων ἐσχάτως
πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἐπάτησε κατὰ λάθος ἐπὶ
τινας φλοιοῦ πεπονίου καὶ ἐξαπλοῦται κατὰ μη-
κος τῆς ὁδοῦ. Ἐγειρεται δ' ἀμέσως καὶ παρα-
τηρῶν μετὰ περιεργείας τὸν φλοιοῦν, λέγει πρὸς
τοὺς συναθροισθέντας ἐκ περιεργείας πλησίον του,
ὅπως δικαιολογηθῇ.

— Περιέργων! Δὲν ἐγνωρίζον τὸ φαινόμενον
αὐτό. Χίλιοι πλάσιον βάρους νὰ ἀντέχη ὀλιγωτέ-
ρον ἀπὸ τόσον μικρὸν σῶμα.

Εἰς ἐπαίτης τρικλίζων, συναντᾶ καθ' ὁδὸν τὸν κύριον Σκουλ...

— Ἐλεῦμοσύνην κύριε, δὲν ἔφαγα ἀπὸ χθές, τῷ λέγει:

— Λάβε δέκα λεπτά, ἀγόρασον ψωμί καὶ πίετο, τῷ ἀπαντᾶ ὁ κ. Σκουλ...

— Ἐν τῷ μουσεῖῳ ὁ ἐπαρχιώτης κ. Κ... ἴσταται πρὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης.

— Τί αἶσχος! ἀναφωνεῖ, νὰ σταθῇ αὐτὴ ἡ γυνὴ νὰ τῆς κάμουν τὸ ἀγαλμα ἔτσι ἀπὸ μάρμαρον.

Εἰς τὸ ἀνθοκομεῖον τοῦ κ. Κ... ἐρωτᾶ τις κυρίαν:

— Ἐχετε βεγωνίας τῶν Ἀθηνῶν;

— Ὅχι, κυρία, ἀλλ' ἀναμένομεν ἀπόψε ἐκ Βόλου.

Εἰς τὸ κουρείον τοῦ κ. Στίν... ὑπάρχει ἡ ἐξῆς εἰδοποίησις:

— α' Ἐνοικιάζονται κῶμαι διὰ κυρίους καὶ κυρίας κατ' ἔτος, κατὰ μῆνα, καὶ κατὰ νύκτα, εἰς τιμὰς μετρίας.

Ἐπαρχιώτης τις εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐστιατόριον τῶν ἑένων καὶ ἐρωτᾶ ἕνα ὑπάλληλον:

— Πόσον ἔχει ὁ δειπνός;

— Ἐξ φράγκα, τῷ ἀπαντᾶ οὗτος.

— Τὸ δὲ πρόγευμα;
— Τέσσαρα μόνον.
— Τότε ὅσσε μου ἐν πρόγευμα.

Εἰς τὸν Ζωολογικὸν κήπον δύο νέαι κυριαὶ ἴσταντο πρὸ τοῦ κλωβοῦ τῶν πιθήκων.

— Βλέπεις, ἀγαπητῆ μου, λέγει μία ἐξ αὐτῶν, τὰ ζῶα ταῦτα εἶνε τόσον νόημονα ὡς ὁ ἄνθρωπος, δὲν τοῖς λείπει ἄλλο ἢ ὁ λόγος.

— Καὶ τὰ χρήματα, προσέθηκεν ἡ φίλη τῆς.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ

Ἐρώτ. Ὅποια διαφορά μεταξὺ γυναικὸς καὶ πηλίνου ἀγγείου;

Ἀπόκρ. Ὅτι τὸ μὲν δευτερον θραυόμενον, δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτε, ἐνῶ ἡ γυνὴ τούναντιον χρησιμεύει.

Ἐν μονομαχίᾳ ὁ εἰς τῶν ἀντιπάλων ἔλαβε μίαν σφαῖραν εἰς τὸ στήθος, ἦει δὲ μὴ ἀμβλυθεῖσα ἐπὶ ἐνὸς πενταφράγκου, ὅπερ ἔφερε εἰς τὸ θηλάκιον, δὲν τὸν ἐτραυμάτισε ποτῶς.

— Τὰ μόνα χρήματα, τὰ ὅποια εἶχετε ἀσφαλῶς τοποθετήσει, τῷ λέγει τότε ὁ εἰς τῶν μαρτύρων, ἦσαν ταῦτα.

Ἐν τινι βαγονίῳ τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου, ἐπιβάτης τις ἐγείρεται διὰ νὰ δώσῃ τὴν θέσιν τοῦ εἰς τινα ἠλικιωμένην κυρίαν.

— Μὴ λαμβάνετε τὸν κόπον, τῷ παρατηρεῖ εἰς παρακαθήμενος κύριος, εἶνε πενθερά μου.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ

Ἐντὸς τοῦ δωματίου μου μονάχος βηματίζω καὶ τὸ δωματίον αὐτὸ μὲ στεναγμοὺς γεμίζω.

Αἰθνης τὸ βλέμμα προσκολλῶ εἰς μίαν φωτογραφίαν ποῦ εἰς τὸν τοῖχον κρέματα εἰς πλαίσιον μὲ ἴα.

ΒΟΥΒΑ ΔΑΚΡΥΑ

Ἦτο ἐκείνης ἡ εἰκὼν ποῦ εἶχον συναντήσῃ εἰς τὴν ζωὴν μ' ὁ δυστυχῆς καὶ εἶχον ἀγαπήσῃ.

Πρὸ τῆς εἰκόνας ἴσταμαι τῆς νέας ποῦ λατρεύω καὶ ζῶσαν τὴν φαντάζομαι κ' ἔρωτα τῆς γυρεύω.

Κύπτω ὡ τότε παρευθὺς ἐν φίλημα νὰ θέσω στὰ χεῖράν τὰ ροδόπλαστα τὴν δίσαν μου νὰ σβαίσω.

Πλὴν μόλις τὴν εἰκόνα τῆς μὲ ζέσῃν τὴν ἠσθάνθην τὴν ὀπτασίαν μου αὐτὴν τὴν τρομερὰν ἠσπάζομαι.

Τὴν πέρνω τότε παρευθὺς ἀπὸ 'κει 'που τὴν εἶδα τὴν ῥίπτω στὸ ἐρμάριον καὶ στρέφω δις τὴν κλεῖδα.

Λάρισα.

Ἀδαμάντιος Ν. Νικολαΐδης

ΔΕΝ ΕΝΝΟΩ

Δὲν ἐννοῶ γιατί σὲ σένα Ὁ νοῦς μου πάντα τριγυρνᾷ Καὶ μία φλογισμέν' ἀγάπην Τὴν ψυχὴ μου κυβερνᾷ!

Μὴ τὸ ἰδεῶδες εἶσαι. Ποῦ βρεμβάζων ἀπαντῶ; Μὴ καὶ ἦσαι σὺ ἐκεῖνο Ποῦ ποθοῦσα ν' ἀγαπῶ;

Μήπως εἶσαι ἡ θεότις Ποῦ θέλα νὰ προσκυνῶ Μήπως εἶσ' ἡ εὐτυχία Ποῦ γιὰ νὰ ἔρω τριγυρνῶ.

Δὲν ἐννοῶ γιατί ἡ καρδιά μου Σκιρτᾷ ὅπταν ἔθυμηθῶ Σένα παρθένα ποῦ λατρεύω Δὲν ἐννοῶ, δὲν ἐννοῶ.

Braila 30 IV 1900.

Mester Manole.

Σάφινά 'γεῖά καὶ οὐ ἀκουμπισμένη στὸν ὤμῳ μου, δὲν ἐβγαῖς μιλιὰ γιατί ἡ γλῶσσά μου σφιχτὰ δεμένη τὸν πόνο σὺκλινε μέσ' τῆ καρδιά.

Σάφινά 'γεῖά καὶ στὸ κρυφὸ καῦμό σου, στὸ χτύπο τῆς καρδιάς σου τὸ βουβό. νὰ δῶ κατάχλωμο τὸ πρόσωπό σου ἐστέναζα καὶ σοῦπα: «Σ' ἀγαπῶ!»

Σάφινά γεῖά μὰ μέσα στῆ ματιὰ σου νὰ δοῦν μαργαριτάρη λαμπερὸ τὰ μάτια μου, βουρκώσανε σταχάσου καὶ δάκρυο ἐχύσανε πικρό.

Ἀθήνησι 1900.

Μέλτων Βιτάλης

Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην

Ἡ Ἰουλία συχνάκις διάρχεται ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ θεῖου τῆς, πολλάκις τὴν ἐτακτοποιεῖ καὶ ἐπεριποιεῖτο, ἀλλ' οὐδέποτε ἤγγιζε τὰ βιβλία, διότι ὁ αὐστηρὸς θεῖός τῆς, τῇ ἀπηγόρευεν ὀριστικῶς τοῦτο.

Ἀλλ' ἤδη ἐμεγάλυνεν, ἤδη τὰ πάντα θέλει νὰ μάθῃ καὶ ἤδη, παράδοξον τῇ φαίνεται, διατὶ τῇ ἐμποδίζουν τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίων, ἀφοῦ ὅλος ὁ κόσμος τὰ ἀναγινώσκει.

«Καὶ τί γράφουν αὐτὰ τὰ βιβλία;» εἶπεν ἡμέραν τινά, καθ' ἑαυτὴν, ὅτε ἀπουσίαζεν ὁ θεῖός τῆς. «Πρέπει νὰ τὸ μάθω». Καὶ πλησιάσασα, ὡς ἡ Εἷα, τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν, ἔλαβεν ἐν βιβλίον καὶ ἀνέγνωσε περικοπὴν τινα:

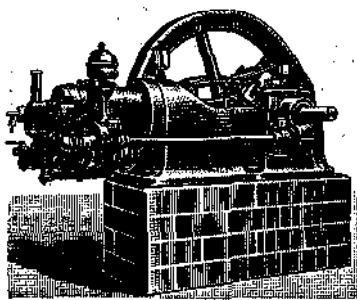
«... ὁ κόσμος εἶναι διὰ τὰς γυναῖκας».

Ἐξαλλος χαρὰς κάθηται καὶ ἐξακολουθεῖ ἀναγινώσκουσα. Ὅτε δὲ μετ' ὀλίγον ἤλθεν ὁ θεῖός τῆς, προσεποιήθη ἄγνοιαν.

Ἀλλὰ τὴν νύκτα ἡ τάλας δὲν ἐκοιμήθη. Ἐσυλλογιζέτο τὰ βιβλία καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ Ἰουλία ἐγένετο πελάτης τῶν βιβλίων, ὅπαδὸς τῶν ἀρχῶν τῶν καὶ μετ' οὐ πολὺ φεῦ! θύμα τῶν ἀνοσιῶν τῶν!

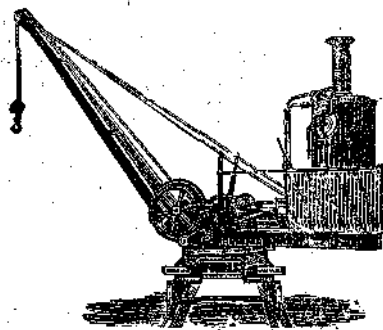
Ἦτον ὁ ἀπηγορευμένος καρπός!

Ροῦς

A. ΤΣΑΚΩΝΑΣ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ
Σοφόκλειον

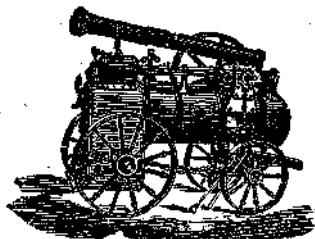
Γραφείον τεχνικόν κ' ἐμπορικόν.
Εργοστάσιον ἐπισκευών.
Τμήμα ἐργοληψιών.
Διαρκής ἐκθεσις καὶ πώλησις μηχανῶν καὶ τεχνικῶν εἰδῶν.
Ἐγκατάστασις φωτισμοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ ἀσετυλίνης.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀποθήκαι.

ΒΟΛΟΣ

Ἵποκαταστήματα. Πλήρης συλλογὴ γεωργικῶν ἐργαλείων εὐρωπαϊκῶν καὶ παντοίων μηχανῶν.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

Ἀνάδοχος τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως δι' ἠλεκτρισμοῦ. Ἵποκαταστήματα γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ ἄλλων μηχανημάτων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἌΤΜΟΣ

A. B. C. Code 4th Ed. used.

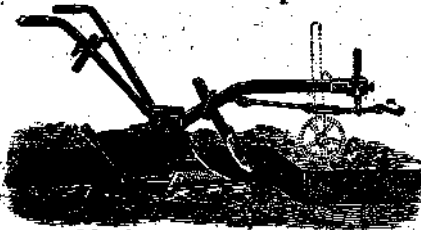
Τηλέφωνον ἐν Ἀθήναις ἀριθ. 204

ARISTOTE TSAGONAS

INGÉNIEUR
ATHÉNES

Rue Sophocle 11.

Bureau technique et Commercial.
Atelier de réparations.
Section d'Entreprises.

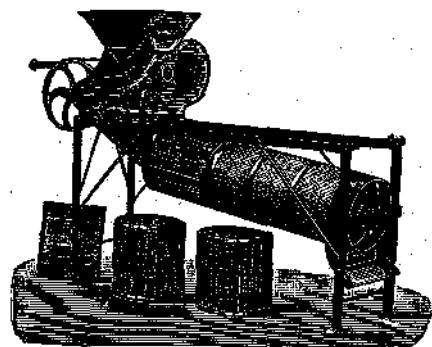
Machines diverses.

Usine d'éclairage électrique à Triccala.

Magasin de Machines Agricoles et autres

Adresse télégraphique: ATMOS-Athènes

A. B. C. Code 4th Ed. used.

Exposition permanente et Vente de toutes machines industrielles et instruments techniques.

Installations d'éclairage par l'Electricité et par l'Acétylène.

Dépôts au Pirée.

Succursale à Volo.

Collection complète d'instruments agricoles et de

Téléphone à Athènes No 204

ΑΣΤΕΙΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΙ

Ἐν τῇ συναντήσει:
Δύο ταξειδιῶται εὐρέθησαν μόνοι ταξειδεύοντες νύκτα ἐν τινι βαγονίῳ τοῦ σιδηροδρόμου. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐξάγει μετ' ὀλίγον τὸ ὠρολόγιόν του καὶ τὸ παρατηρεῖ, ἐνῶ ὁ γείτων του τὸν ἐρωτᾷ:
— Τί ὥρα εἶναι;
— Δὲν γνωρίζω, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.
— Πῶς; δὲν εἶδατε τώρα τὸ ὠρολόγιόν σας;
— Ναί, ἀπλῶς παρετήρησα, ἐὰν εὐρίσκειται εἰς τὸ θηλάκιόν μου.

Οἰκιακὴ σκηνή:
Ἡ κυρία μετὰ θυμοῦ: Ἐὰν μοῦ κάμης ἀπιστίας, ἔξορεις, θὰ σ' ἐκδικηθῶ, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Συμφωνεῖς;
Ὁ σύζυγος μετ' ἀφελείας. Δὲν συμφωνῶ, Κυρία μου, διότι φέρεις ψευδεῖς ὀδόντας καὶ δὲν θὰ μοῦ ἀνταποδώσης τὰ ἴσα.

Μεταξὺ δύο Βουλευτῶν:
— Πῶς; σὺ τολμᾷς νὰ ψέξης τὸν λόγον μου; σὺ δὲ σὺ οὐδέποτε ἤνοιξας τὸ στόμα σου εἰς τὴν Βουλὴν;
— Δὲν ἤνοιξα ποτὲ τὸ στόμα μου εἰς τὴν Βουλὴν; τί λέγεις; ἴσα ἴσα ὅταν ὁμιλῆς ἀπὸ τοῦ βήματος ἀδιακόπως χασιμῶμαι.

Μεταξὺ δύο πατέρων:
— Ὁ υἱός σου ἤδη εἶναι εἰς μέγαν νεανίαν, πρέπει νὰ σκεφθῆ νὰ ἐκλέξῃ ἐν καλῶν στάδιον. Ἡ Ἱατρικὴ ἐπιστήμη δὲν κ' ἄρῃσει;
— Ὁ υἱός μου νὰ γίνῃ ἱατρός; Ἀλλὰ σκέφθητι, φίλε μου, τὸ παιδί αὐτὸ εἶναι ἀνίκανον καὶ μίαν μῦτταν ἔτι νὰ φωνεῖσθ!

Πρώτη ἀντιλογία νεονύμφων:
Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ταταμοῦ, νεῶτατοι ἔτι σύζυγοι ἐρίβουν κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὸν γάμον των φορᾶν, ἐξ ἐλαχίστης ἀφορμῆς καὶ αἰφνιδίως φθάνουσι εἰς τὸ ἀπροχώρητον.

— Θέλω ν' ἀποθάνω! ἀνακράζει ἐξάλλος ἡ σύζυγος.
— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης! ἀποκρίνεται μετὰ θυμοῦ ὁ σύζυγος καὶ ἐγείρεται.
— Τότε ἐγὼ θέλω νὰ ζήσω! ἐπαναλαμβάνει μετὰ πείσματος ἡ κυρία καὶ μεταβαίνει εἰς τὸ δωμάτιόν της.

Μεταξὺ τραπεζίτου καὶ ἐμπόρου:
— Πρέπει νὰ ἦσθε πολύ εὐτυχεῖς σεῖς οἱ τραπεζῖται, λέγει ὁ δευτερός πρὸς τὸν πρῶτον, ἀφοῦ πληρόνησθε τόσον καλά ἀπὸ τοὺς πελάτας σας. Ὁ ἀ συναντήσθε εὐκάλως βεβαίως.
— Ποῦς, φίλε μου, τῶ ἀπαντᾷ ὁ πρῶτος, δὲν συναντήσθε εὐκάλως ἀφοῦ ἐκεῖνοι πηγαίνουν μετ' ἄμαξαν, ἐγὼ δὲ πεζῆ.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΑΙΔΟΣ

Οἱ γονεῖς μας εἶναι εὐχαριστημένοι, διότι τρώγουν ὅ,τι θέλουν καὶ πηγαίνουν, ὅπου θέλουν.

Οἱ διδάσκαλοι μας πρέπει νὰ εἶναι εὐτυχεῖς, ἀφοῦ γνωρίζουν τόσα πράγματα.

Οἱ πλοῦσιοι θὰ εἶναι εὐδαίμονες, ἀφοῦ εἰς τῶν χρημάτων των ἔχουν ὅ,τι τοῖς ἀρέσει.

Οἱ πλοῖαρχοι διασκεδάζουν πολύ, διότι ταξειδεύουν μετὰ τὸ σύστημά των, ὅπου καὶ ὅπως ἐπιθυμοῦν καὶ βλέπουν τόσα μέρη.

Οἱ ἱερεῖς εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι καὶ ἡσυχοί, διότι δὲν ἐργάζονται καὶ κάθηται καὶ συνομιλοῦν μετὰ τοὺς ἁγίους.

Οἱ ὑπουργοὶ πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυροὶ καὶ δυνατοί, ἀφοῦ ἔχουν ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς χεῖράς των καὶ διευθύνουν τὸ ἔθνος.

Οἱ βασιλεῖς εἶναι οἱ εὐτυχέστεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, διότι ἔχουν ἀπειρα χρήματα καὶ διασκεδάζουν μετὰ τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου.

Ἡμεῖς δὲ οἱ παῖδες εἴμεθα τὰ ἀσθενέστερα καὶ πτωχότερα πλάσματα τῆς οἰκουμένης, ἀφοῦ εἴμεθα τὰ θύματα καὶ ὄργανα ὄλων αὐτῶν τῶν κυριῶν καὶ δι' ἡμᾶς ὑπάρχουν καὶ θησαυρίζουν, καὶ κρατοῦν τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰς θέσεις καὶ ἡμᾶς καὶ μόνον κυβερνοῦν.

Ροῦς.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλούνται ὅσοι τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουσι τακτικῶς τὰ φύλλα, ἢ τοῖς καθυστεροῦνται τινά, νὰ μὴ ἀμελῶσι νὰ μᾶς γνωστοποιῶσι τοῦτο, ὅπως τοῖς ἀναπληρῶμεν τοὺς ἐλλείποντας ἀριθμούς, καθόσον τὸ περιοδικὸν τοῦτο σύγγραμμα μᾶς ἀποτελεῖ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, ἤτοι ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Μαρτίου ὠραιότατον τόμον, χρήσιμον δὲ εἰς πάντα φιλόμουσον, διασκεδαστικὸν ἐντρυφήμα διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν καὶ ὠραῖον στολισμὸν διὰ πᾶσαν βιβλιοθήκην. Καὶ ὅπως ἀπαιτοῦμεν παρ' ἐκάστου συνδρομητοῦ μᾶς τὴν τακτικὴν ἀπότισιν τῆς συνδρομῆς του, οὕτω θέλομεν καὶ ἕκαστος συνδρομητῆς μᾶς νὰ ἔχει τακτικὴν τὴν σειρὰν τῆς «Φύσεως», διότι ἡ ἀμοιβαία ἐκπλήρωσις τῶν δρωῶν συνεπάγεται καὶ τὴν ἀνελλιπῆ ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου μᾶς.

Ἦδη δὲ παρακαλοῦμεν τοὺς καθυστεροῦντας ἔτι τὴν συνδρομὴν των τοῦ τρέχοντος ἔτους, εὐαρεστημένους, νὰ μᾶς ἀποστείλωσι ταύτην διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ ἄλλως, ἵνα τοὺς ἐφοδιάσωμεν ἐγκαιρῶς μετὰ τῆς ἀποδείξεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου των τοῦ τρέχ. ἔτους, συνάμα δὲ νὰ μᾶς ζητήσωσι τοὺς τυχρὸν ἐλλείποντας αὐτοῖς ἀριθμούς.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

23. Αἶνιγμα

Χωρὶς ἐμὲ δὲν δύνασαι
οὐδὲ στιγμὴν νὰ ζήσης
καὶ ὅμως ἔρχεται στιγμὴ
'ποῦ θές νὰ μὲ ἀφήσης...

24. Ἑρώτησις

Τί δύναται ὁ ἄνθρωπος
εὐθύς νὰ παραγάγῃ,
ὡς μόνον τρία πράγματα
τοῦ ἑαυτοῦ του... φάγη;

25. Ἀπορία

'Ἀπ' τὴν φράσιν «νὰ ἡθεῖα»,
χωρὶς τὴν ὀρθογραφία
ποία προσφιλῆς, μεγάλῃ
πόλις, ἐνδοξος προβάλλει,

ΣΗΜ. Διὰ κλήρου δοθῆσεται εἰς τοὺς λύτας δύο ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀσκήσεων ὡς δῶρον ὁ «Προξενιτικῆς», ἢ ἔμμετρος κωμῳδία τοῦ κ. Σαχίνη. Τῶν λοιπῶν δημοσιευθῆσονται τὰ ὄνόματα.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
ΘΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

18. Ἄναρχος—ἀναρχικός.

Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Μ. Ἀθανασιάδης ἐκ Κωνσταντινῶν, Ἀλέξανδρος Δεσποτῆς ἐκ Ζαγαζικίου, Δημ. Θεολόγος ἐκ Τραπεζούντος, Ἀθανάσιος Γεωργακόπουλος ἐκ Πατρῶν, Ἡρακλῆς Πλαστήρας ἐκ Καλαμών, Θεόδωρος Ὀρφανίδης ἐκ Σμύρνης, ἢ Δις Ἄννα Δημητρακοπούλου ἐκ Παρισίων καὶ ἡ Κα Σβορώνου ἐξ Ἀθηνῶν.

19. Τὴν αὐτοκτονίαν.

Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Μ. Ἀθανασιάδης, ἐκ Κωνσταντινῶν Γεώργ. Δεσποτόπουλος, Δημ. Θεολόγος ἐκ Τραπεζούντος. Θεοδ. Ὀρφανίδης ἐκ Σμύρνης ἢ Δις Ἄννα Δημητρακοπούλου ἐκ Παρισίων καὶ ἡ Κυρία Σβορώνου ἐξ Ἀθηνῶν.

Σημ. τὸ δῶρον λαμβάνει διὰ κλήρου, ἢ Δις Ἄννα Δημητρακοπούλου ἐκ Παρισίων εἰς ἣν καὶ ἐστάλη ταχυδρομικῶς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»,

Ν. Θ. Γ. Τά ν τ α. Σᾶς ἐνεγράψαμεν ἀπὸ 1η Μαΐου, διὰ νὰ ἔχητε πλήρη τὴν σειρὰν τοῦ ἔτους, καὶ προσεγῶς δὲ σᾶς ἴδωμεν αὐτόθι—Κ. Κ. Γ ὀ θ ε ι ο ν. Σᾶς ἀπηντήσαμεν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ὑπεθυμίσαιτε τὴν ἀποστολὴν τῶν συνδρομῶν εἰς τοὺς δύο ἀπουσίασαντας τότε.—Γ. Π. Πά τ ρ α ς. Δελτάριόν σας ἐλήφθη καὶ ἀναμένομεν ὡς γράφετε, ἀσπαζόμεθα.—Δ. Ρ. Π ε ι ρ α ῖ ᾶ. Ζητούμενα φύλλα ἐστάλησαν, ὡς ἐνεγράψαμεν πάλιν συνδρομητῆν καὶ πιστεύομεν νὰ δεχθῆτε. Π. Π. Κά φ ρ. Δ ο β ᾶ ς. Ἐπιστολή, ἐλήφθη, ζητούμενα φύλλα ἀπεστάλησαν, προσεγῶς λαμβάνετε τὰ καθυστερούμενα. Δ. Μ. Π ε ι ρ α ῖ ᾶ. Ἐπιστολή σας μετὰ περιεχομένου ἐλήφθη καὶ δημοσιευθῆσεται, ταχυδρομικῶς σᾶς γράφομεν.—Ἀ δ ε λ φ ο ῦ ς Π. Χ. Τ ρ ῖ π ο λ ι ν Β α ρ β α ρ ῖ α ς. Ἐπιστολή μετὰ περιεχομένου ἐλήφθη, καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ἀλλὰ αἱ συνδρομαὶ δὲν πληροῦνται τριμηνιαίως ἀλλ' ἐτησίως.—Χ. Ο. Κ ᾶ ῖ ρ ο ν. Ἐπιστολή ἐλήφθη, ταχυδρομικῶς σᾶς ἀπηντήσαμεν καὶ ἀποροῦμεν διὰ γραφομένα σας.—Ρ. Ρ. Ὀ δ ῆ σ ὄ ν. Ζητούμενα φύλλα σᾶς ἀπεστείλαμεν. Φ. Α. Κ. Β ὀ λ ο ν. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Προσεγῶς σᾶς ἀποστέλλομεν ζητούμενα.—Θ. Μ. Φ. Ζ ᾶ κ υ ν θ ὄ ν. Ἄπανται ἐπιστολαὶ, δελτάρια κτλ. ἐλήφθησαν. Σᾶς ἀπηντήσαμεν σχετικῶς περὶ ὧων. Ἀσπαζόμεθα.—Σ. Κ. Ὀ δ ῆ σ ὄ ν. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ σᾶς ἀπαντήσαμεν, ὅτι δεχόμεθα Ἄναμένομεν τὴν συνδρομὴν σας.—Α. Μ. Λ ᾶ ρ ῖ σ σ α ν. Ἐβραδύναμεν ἀπαντήσωμεν, ἕνεκα ἀπουσίας διευθυντοῦ. Καθυστερούμενα φυλλάδια λαμβάνετε προσεγῶς καὶ ἡσυχεῖτε. Πονημάτιον ἔδημοσιεύθη.—Α. Χ. Σ ῆ ρ ο ν. Ἐλήφθη καὶ ἔδημοσιεύθη Ζητούμενον φυλλάδιον σᾶς ἀπεστάλη.—Ι. Σ. Θ ῆ ς α ς. Ζητούμενα φύλλα σᾶς ἀπεστάλησαν. Διεύθυνσις ἡλλάγη.—Π. Δ. Πα ρ ῖ σ ῖ ο υ ς. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν. Πονημάτιον καὶ ἀγγελία ἔδημοσιεύθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενῆ δημοσιευσμάτων σας, ἐν συγγράμματί σας. Ἐπιφυλασσόμεθα.—Χ. Π. Β υ ρ ῆ τ τ ὄ ν. Ἐπιστολή μὲ περιεχόμενα ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν.—Θ. Π. Κ. Μ ε λ ῖ τ ῆ ν. Ἐπιστολή καὶ περιεχόμενα ἐλήφθησαν. Ἐχεῖ καλῶς. Γράφομεν.—Κ. Μ. Σ. Κ ἔ ρ χ υ ρ α ν. Ἐπιστολή μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη. Ἀπόδειξις σᾶς ἐστάλη, εὐχαριστοῦμεν. Δ. Σ. Μ ε λ ῖ τ ῆ ν. Ἐπιστολή καὶ χρέματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Βιβλία σᾶς ἀπεστάλησαν.—Μ. Κ. Γ α λ ᾶ ζ ῖ ο ν. Ἐπιστολή καὶ συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.